

Här ligger ock, såsom hvar man inser, en riklig ersättning för de arbetsdagar, som den manliga ungdomen kan komma att egna åt militära öfningar, derest den allmänna värnepligten införes.

På grund häraf föreslår jag,

att de tre s. k. Annandagarne vid Jul, Påsk och Pingst må varda indragna såsom helgdagar, äfvensom ock Trettondedag-jul, samt att firandet af Mariæbebådelsedag och Christihimmelsfärdsdag må förflyttas till närmaste Söndag.

I sammanhang härmed föreslår jag,

att Midsommarsdagen må betraktas såsom en fridag för den arbetande befolkningen, utan att behöfva vara förenad med offentlig gudstjensts hållande.

Jag anhåller om remiss af denna min motion till Lag-Utskottet.

S. A. Hedlund.

N:o 142.

Af Herr **S. A. Hedlund:** *derom att hittills medgifna undantag från det i Kongl. Förordningen den 21 Mars 1844 stadgade förbud mot lotteri-inrättningar måtte utsträckas äfven till bortlottning af industri-föremål för välgörande eller allmänt nyttiga ändamål.*

Det är ett allmänt erkänt sakförhållande, att Danmarks yrkesbildning uppnått sin höga ståndpunkt väsendtligen genom den uppmuntran och ledning, som vunnits genom landets industri-lotterier.

Den erfarenhet man ännu i Sverige eger af samma lotterier har, ehuru obetydlig, inneburit löften om att man äfven hos oss skulle kunna med synnerlig fördel använda industri-lotterier, såsom en häfkraft för yrkenas förkofran. Något menligt inflytande på folkets sparsamhet hafva dessa lotterier haft lika litet i Sverige som i Danmark.

Emellertid har å vissa orter hinder mot dessa gagneliga företag ansetts ligga i den Kongl. Förordningen angående förbud mot lotteri-inrätt-

ningar etc. af den 21 Mars 1844. Då denna förordning förbjuder alla slags lotterier har den dock derifrån undantagit »bortlottning af lösören för välgörande ändamål, eller af konst saker, eller till Svenska konstidkares understöd.»

Jag anhåller att Riksdagen må hos Kongl. Maj:t söka utverka, det detta undantag må blifva utsträckt äfven till bortlottning af *industri-föremål för välgörande eller allmänt nyttiga ändamål.*

Jag anhåller om remiss af denna min motion till Lag-Utskottet.

S. A. Hedlund.

N:o 143.

Af Herr **S. A. Hedlund:** *derom att de belopp, som Riksdagen kunde vara benägen att anslå till sådana föremål, hvilkas nödvändighet och lämplighet landstingen vore i tillfälle att bäst bedöma, måtte sammanslås och, i förhållande till folkmängden inom hvarje landstings område, fördelas till disposition af Rikets särskilda landsting.*

För landstingens utbildning till sjelfständigt lif och verksamhet erfordras, att de företag inom länen, som de vilja befrämja, icke ovilkorligen framkalla ny beskattning.

Lokala arbetsföretag böra alltid kunna bäst bedömas af den lokala representationen. Statsmagternas inblandning i sådana ärender utgör en skadlig centralisation af förvaltningen, som bör upphävas.

Det är menligt för en Riksförsamling, att göras till stridsfält och bytesmarknad för lokala intressen. Det är nyttigt för kommunal-representationerna, att få sjelfva besluta och anordna sina företag; arbetena blifva ock derigenom billigare.

Med